

Той не се съгласи да излезе с картината. Поднесе си приветствията и не каза нищо за нея. Тогава аз отидох зад кулисите, където бяха натрупани всички подаръци и почнах да я търся, за да я надпишем по-не. Случайно попаднахме там ~~на сина~~ на А. Огов. Обяснихме му в какво се състои работата. Намерихме картината, сложихме и надпис и аз се успокоих, защото той обеща да се погрижи да я представи на Шолохов.

В паузата Мишо се срещна с Шолохов и за кратко време разговаряха. Не остана удовлетворен. Имаше впечатлението, че е затворен. Обърнах му вниманиена факта, че в такава една обстановка той не може да не бъде притеснен.

На другия ден дадоха голям обяд в чест на юбилея. Имаше хиляди хора.

Ходихме до Ясна поляна. Там Мишо се срещна с няколко испанци, които познаваше от Чили, но чиито имена не мога да си спомня. Ясна поляна му хареса много. В такива условия трябва да работи писателят според него. Тогава му казах, че той е роден за богаташ, който ще има пълна възможност да освободи мисълта си от всички грижи и ще разполага с времето си само за работа. Призна.

Предлагаха ни да останем в СССР един месец. Но той бързаше, защото му предстоеше да замине за Гърция. Затова останахме по десет дена в Москва и в Ленинград.

В Москва посетихме редакциите на "Литературная газета" и издателството, което беше издало "Тютюн". Там се състояха пресконференции. Един ден Мишо даде вечеря на преводачите си.

В Ленинград посетихме също много обекти. Помня, че като се залепи за Исакиевския събор, забрави всичко наоколо. Още преди това ми е разказвал за опита на Фуко, който се демонстрира тук.

В Ленинград се срещнахме с един млад поет, който на времето казваха, че бил влюбен в Блага Тимитрова. Лицето му беше цялото обгоряло — на фронта бил танкист.

Посетихме музея на Пушкин, Ермитажа, "Етния дворец. Беше в добро настроение. Почваше да се смее в най-неподходящи моменти.

Ходихме на театър, на балет, на концерт.

Ленинград му хареса много. Бяхме по времето на белите нощи. Омая го планираността, красотата спокойствието и аристократизма в неговата атмосфера. Сторини се, че там хората са по-спокойни, по-мили и по-духовно аристократични.

Посетихме и "Искарьовското гробище, където са погребани умрелите от глад ленинградчани. Видяхме ~~дневника на Теня~~.